

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 163/2019
31.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Божидара Вујичића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву Производно-прометног и услужног предузећа "АА" ДОО ..., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-5 У 1190/17 од 22.02.2019. године, уз учешће противне странке Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе саобраћајне полиције, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 31.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА СЕ** пресуда Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-5 У 1190/17 од 22.02.2019. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева, поднета против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе саобраћајне полиције 03/7 број 223-999/16 од 14.12.2016. године, којим се тужиоцу одузима овлашћење за вршење техничког прегледа возила, у објекту који се налази у ... улица ... .

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због погрешне примене закона и повреде правила поступка подносилац указује да Управни суд у побијаној пресуди није оценио наводе тужбе нити доказе на које је тужбом указано, као и да није саслушао сведоке које је навео у тужби нити је дао јасне разлоге због којих сматра да су предметни докази без значаја за решење ове управне ствари. Наводи да је поступао у свему савесно, на прописан начин, у складу са датим му овлашћењима. Указује да је и у записницима о контроли наведено да су уређаји помоћу којих се врши технички преглед исправни, да се све евиденције воде на прописан начин и да се прегледи врше на прописан начин, али да се у погледу утврђивања података о маси, носивости и највећој дозвољеној носивости није поступало на савестан и прописан начин. Истиче да се у конкретном случају ради о правној празнини, те да је Министарство унутрашњих послова због тога доносило упутства, а да је он у вези утврђивања техничких података возила у свему поступао по тим упутствима и то упутству Министарства унутрашњих послова, Дирекције полиције, Управе саобраћајне полиције

03-07 број 16 од фебруара 2016. године, упутству за попуњавање регистрационог листа 03-08 број 223-464/10-1 од 29.12.2010. године и допуну тог упутства 0378 број 223-4/12 од 09.01.2012. године. Наводи да је приликом техничке контроле предметних возила уносио тачне податке о возилима, односно утврдио да сви подаци за возила са техничке плочице (идентификационе плочице на возилу са бројем шасије ВИН) одговарају подацима уписаним у саобраћајној дозволи и исти подаци су уношени и у записник о вршењу техничког прегледа возила и регистрациони лист за возила. Указује да он нити радник на техничком прегледу нису овлашћени да утврђују за неко возило податке мимо података за то возило који су измерени, одређени и декларисани од стране произвођача возила или мимо података наведених у саобраћајној дозволи коју је издало Министарство унутрашњих послова. У конкретном случају, сва возила наведена у оспореном решењу региструју се дуги низ година, а сви технички и идентификациони подаци за та возила исти су у саобраћајним дозволама и техничким – идентификационим плочицама које се налазе на возилу (идентификационим плочицама са бројевима шасије ВИН). Сматра да у таквој ситуацији није било разлога да се не овери регистрациони лист за ова возила, јер се он не сме оверити само ако се утврди неслагање ових података. Истиче да је у тужби указивао да је цео поступак који је тужени спроводио у супротности са прописима и правилима поступка и то од сачињавања записника ван просторија тужиоца, исправљања записника, допуне већ закључених записника, достављања записника, онемогућавање странака да учествују у поступку. Указује да Управни суд ове као и остале наводе тужбе није ценио.

Противна странка у одговору на захтев наводи да у свему остаје код разлога наведених у образложењу оспореног решења и предлаже да суд захтев одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је оспореним решењем тужиоцу одузето овлашћење за вршење техничког прегледа возила због разлога наведених у образложењу оспореног решења, јер је приликом надзора извршеног од овлашћених службених лица Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе у Новом Пазару дана 02.06.2016. године, 08.11.2016. године и 02.12.2016. године утврђено и записнички констатовано да тужилац није тачно утврдио техничке податке о маси, носивости и највећој дозвољеној носивости за четири теретна возила наведена у образложењу оспореног решења. По оцени Управног суда, правилно је тужени орган поступио када је на основу инспекцијске контроле и записника о тој контроли утврдио чињенично стање у поступку у коме није било повреда правила поступка на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, правилном применом материјалног права и за своју одлуку је дао јасне и довољне разлоге које прихвата и Управни суд. У образложењу побијане пресуде се констатује да је Управни суд ценио наводе тужбе, а посебно навод тужиоца којим указује на неправилности у погледу доношења записника, односно чињенице да нису сачињени у просторијама тужиоца, па налази да ови наводи нису основани, јер из списка предмета произлази да су овлашћена службена лица вршила контролу код тужиоца у погледу правилности техничког прегледа возила, о чему су сачињавани записници, што је констатовано записником од 02.12.2016. године, који је

потписан од стране лица која су вршила контролу и на којем је констатовано да је одговорно лице тужиоца одбило да потпише записник. У пресуди је такође наведено да је на записнике тужилац ставио примедбе које нису прихваћене од стране туженог, као и да се приложене фотокопије идентификационих плочица не могу довести у везу са подацима утврђеним у записнику о инспекцијској контроли, а тужилац није навео у чему се састоје неслагања.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева да је Управни суд доношењем побијане пресуде битно повредио правила поступка, и то повредом права подносиоца на образложену судску одлуку. Ово стога што је тужилац у тужби истицао, а што у основи понавља и у захтеву за преиспитивање судске одлуке, да је приликом техничког прегледа возила поступао по упутствима МУП-а, па тако и по обавештењу – допису број 03-7/16 од 26.02.2016. године, и то од дана када је овај допис примио, да записници о надзору на основу којих је донето решење нису састављени у просторијама тужиоца и да су сачињени без присуства тужиоца односно овлашћеног лица код тужиоца, као и да нису потписани од стране овлашћеног службеног лица. Навео је и да је за иста возила у ранијем периоду током 2015. године већ вршен надзор и констатовано да се правилно врши контрола техничке исправности. Све то навео је у примедбама на записник о надзору који је накнадно остављен у његовим просторијама, али му на примедбе није одговорено. Такође, у тужби је истакао да се подаци из саобраћајних дозвола и идентификационих плочица са предметних возила слажу, што потврђују фотографије идентификационих плочица које је приложио.

У образложењу побијане пресуде су цитирани наводи тужбе, али их Управни суд није оценио брижљиво и у довољној мери, имајући у виду њихов значај за оцену законитости оспореног решења којим је подносиоцу захтева у поступку вршења надзора над његовим радом, на основу члана 146. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима ("Службени гласник СРС", бр. 53/82... 21/90 и "Службени гласник РС", бр. 28/91... 25/97), одузето овлашћење за технички преглед возила.

У току поступка инспекцијског надзора, подносилац захтева је писмено изнео бројне и конкретне примедбе на записнике од 08.11.2016. године и 02.12.2016. године. У записнику од 02.12.2016. године је констатовано да је "допунски инспекцијски надзор извршен у погледу отклањања недостатака констатованих у записнику о извршеном надзору дана 08.11.2016. године, а који се односе у погледу да записник није сачињен у просторијама привредног друштва, није потписан од стране овлашћеног службеног лица, да се не наводи разлог ускраћивања потписа, као и да се не наводе докази". Том приликом образложено је само због чега записник од 08.11.2016. године није потписало једно од службених лица која су вршила надзор, али је изостало изјашњење о осталим утврђеним примедбама. У решењу о одузимању овлашћења за технички преглед возила није оцењена ниједна примедба контролисаног лица, овде подносиоца захтева, како на записник од 08.11.2016. године, тако и на записник од 02.12.2016. године који је подносилац захтева одбио да потпише као и претходни записник, а да у записницима нису наведени разлози због којих је потпис ускраћен. За правилну оцену навода тужбе Управни суд је морао имати у виду да записник може бити доказ о току и садржини радње поступка само уколико је

састављен у складу са одредбама чл. 65-67. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10).

Поред наведеног, у образложењу побијане пресуде је изостала оцена навода тужбе да је приликом техничке контроле возила и утврђивања података о маси, носивости и највећој дозвољеној носивости контролисано лице, овде подносилац захтева, поступао у складу са упутствима Министарства унутрашњих послова и да је уносио тачне податке о возилима, односно податке са техничке плочице (идентификационе плочице на возилу са бројем шасије ВИН) који одговарају подацима уписаним у саобраћајној дозволи.

Наводе тужбе који се односе на недостатке записника о надзору и приложене фотографије идентификационих картица Управни суд је паушално оценио, тако да није јасно из којих разлога ове наводе односно доказе сматра небитним. Тиме што је пропустио да оцени наводе тужбе којима се указује на неправилно и незаконито спроведен поступак надзора и на погрешну примену материјалног права приликом доношења решења о одузимању овлашћења за обављање техничког прегледа, Управни суд је повредио право подносиоца захтева на образложену судску одлуку.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је нашао да су побијаном пресудом повређена правила поступка која су од утицаја на решење ствари, па је, на основу одредбе члана 55. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде и предмет вратио Управном суду да донесе нову одлуку о тужби подносиоца образложену на уставноправно прихватљив начин.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 31.10.2019. године, Узп 163/2019

Записничар,
Драгица Вранић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић